

Onder de loop

De verknijpte logica van Matrijs van Merg

Het is ontluisterend om te zien hoe de explosieve ontwikkeling van nieuwe media een enorme berg oude media voortbrengt. Cassettes, diskettes, lp's en videobanden, wie heeft er nog wat aan? De jonge Rotterdammer Matrijs van Merg maakt er sculpturen van. Daarnaast verwerkt hij zijn visie op het nutteloze van ons bestaan in scherpzinnige tekeningen en collages. 'Mijn aanpak heeft te maken met ontevredenheid,' zegt hij. 'Alles is zo lelijk en dan ga je het in je hoofd maar een beetje leuker maken.'

Zelfs op zondag is het nergens rustig in Rotterdam, zo blijkt maar weer wanneer we een plek zoeken om te praten. Het bijna lege café in de buurt van de Hoogstraat loopt na enkele minuten vol met mensen, terwijl de dj een tandje hoger gaat. Tijd om te verhuizen, waardoor het gesprek een net zo fragmentarische vorm krijgt als Van Mergs kunst, die we even daarvoor zagen in Galerie Berendsen.

Alles wat Van Merg onder handen neemt wordt verknijpt en komt totaal getransformeerd weer terug in een nieuwe vorm. Een doos met diskettes wordt een orgel en een stapel lp's wordt een racebaan. Zelfs zijn eigen naam is niet veilig. Martijn van den Berg (1976) gaat door het leven als Matrijs van Merg sinds zijn opleiding tot kunstenaar, die al even versplinterd is als zijn werk. Geboren en getogen in Oisterwijk, studeerde hij achtereenvolgens aan de St. Lucas in Boxtel, de St. Joost in Breda en de Willem de Kooning Academie in Rotterdam.

'Ik leg allerlei regels op voor mijzelf,' zegt Van Merg over zijn aanpak. 'Mijn vader werkte in de bouw en kwam wel eens met

gekleurde tape thuis die door elektriciens wordt gebruikt. Dat gebruikte ik dan om schilderen mee te maken, want ik heb een hekel aan verf. Of ik ging een tekstje schrijven waarin alleen bepaalde klinkers voor mochten komen. Door de jaren heen heb ik dit soort regels aangescherpt. Daardoor is mijn eigen idioom ontstaan.' Onder het alias Stempler de Stempler maakt Van Merg elektronische muziek, die hij opbouwt uit herhalende samples, of loops. 'Eerlijk waar, mijn fascinatie met muziek begon toen de plaat bleef hangen,' aldus Van Merg. 'Ik ben helemaal weg van loops en samples, dat vind ik iets magisch. Je kunt er altijd op terugvallen en het klopt altijd.'

Bij Berendsen exposeerde Van Merg zijn humoristische viltstifttekeningen. Ook in dit werk experimenteert hij met zelfopgelegde regels. In de woordloze tekeningen wordt de zinloosheid van zowel sport, verkeer als kunst aan de kaak gesteld op een manier die aan cartoons doet denken. 'Ik ben geen striptekenaar, maar ik houd wel van de klare lijn,' zegt Van Merg. 'Soms teken ik patronen of structuren en soms hebben de tekeningen meer een verhaaltje. Ik vind het geslaagd als het simpel blijft.'

'Ik vind het geslaagd als het simpel blijft.'

Van Merg bouwt zijn eigen wereld volgens zijn eigen logica. Daarbij voelt hij verwantschap met eigenzinnige figuren uit zowel de kunst (Wim T. Schippers) en de filosofie (Nietzsche), maar vooral uit de muziek. Captain Beefheart, die zijn eigen draai gaf aan de blues, of J. Dilla en Madlib, die hun eigen weg gingen vanuit de hiphop, zijn grote voorbeelden. 'Zij hebben hun eigen muziekstroming gemaakt,' zegt Van Merg. 'Wat je van hen leert is dat je vanuit niets iets unieks moet maken. Dat heeft me altijd gesterkt.'

'DISKETTE-ORGL 02' (diskettes/houten kist)

'Teekeningen'

